

საქმე #1/3151-18
(#0-----)

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

**16
თბილისი**

ოქტომბერი

2018

წელი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე **მაია კვირიკაშვილი**
სხდომის მდივანი **თამარ ონიანი**

ბრალდების მხარე:

პროკურორები - **თო-----ე, ირ-----ა**

სტაჟიორ-პროკურორები - **მა-----ი, თა-----ი,**

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **გო-----ა** - დაბადებული 1-----ს, საქართველოს
მოქალაქე, პირადი #-----, საშუალო განათლებით, ნასამართლობის მქონე,
რეგისტრაციის მისამართი: ხო-----; ფაქტობრივი
საცხოვრებელი მისამართი: ქ. თბილისი, მ-----
-----.

ადვოკატი - **დო-----ა**

კვალიფიკაცია:

**საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილით** - ყაჩაღობა, ესე იგი თავდასხმა სხვისი მოძრავი ნივთის
მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი
სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით;

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 23 მაისს, დაახლოებით 23:30 საათზე, ქ. თბილისში, კ-----
---- კორპუსის მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ სასურსათო მაღაზიაში
შეიჭრა პირბადით შენიღბული გო-----ა, რომელიც ცეცხლსასროლი
იარაღის მსგავსი საგნით, სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა
ზემოაღნიშნული მაღაზიის მფლობელს ამ-----ს და მოსთხოვა ფულის
გადაცემა.

ზემოაღნიშნული ქმედების შედეგად ამ-----ს შესაძლოა მისდგომოდა
1000 ლარის მატერიალური ზიანი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის
საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის
თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა
გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. ამავე
კოდექსის 220-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, წინასასამართლო
სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით ამტკიცებს ასევე იმ
მტკიცებულებათა ჩამონათვალს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან.
მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ გო-----ას სისხლის სამართლის
საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს
სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად
გამოკვლევის გარეშე.

გო-----ას მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენა, გარდა მისი
აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ
მტკიცებულებათა ერთობლიობას: შემთხვევის ადგილის დათვალიერების
ოქმს (24.05.2----, პისტოლეტის მაგვარი საგნის და ქურთუკის ამოღების ოქმს
(24.05.2----, შარვლის, ფეხსაცმლის და ქოთანში არსებული მცენარეების
ამოღების ოქმს (24.05.2----, ამ-----ს მიერ გო-----ას ამოცნობის ოქმს
(24.05.2----, გო-----ას დაკავების ოქმს, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმს
(24.05.2----, გო-----ასგან სუნის ნიმუშის აღების ოქმს (24.05.2----, გო-----
ასგან ნერწყვის ნიმუშის აღების ოქმს (25.05.2----, გო-----ასგან ხელის
კვლების ნიმუშის აღების ოქმს (25.05.2----, 2018 წლის 2-----
დაქტილოსკოპიური ექსპერტიზის №1----- დასკვნას, 2018 წლის 2-----
ოდოროლოგიური ექსპერტიზის №4----- დასკვნას, 2018 წლის 2-----
ბალისტიკური ექსპერტიზის №1----- დასკვნას.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის

პირველი ნაწილის თანახმად, მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის და საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის პირველ პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლში კრიმინალიზებულია ყაჩაღობა ე.ი. თავდასხმა სხვისი მოძრავი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისათვის საშიში ძალადობითა და ძალადობის მუქარით. აღნიშნული დანაშაული ერთდროულად ხელყოფს, როგორც ადამიანის საკუთრების უფლებას, ისე მის სიცოცხლეს და ჯანმრთელობას. საქართველოში საკუთრების უფლება დაცულია საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლით და სხვა საკანონმდებლო ნორმებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებულია საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის მე-17 მუხლით. აღნიშნული მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, „ყოველ ადამიანს აქვს უფლება ფლობდეს ქონებას როგორც ერთპიროვნულად, ასევე სხვებთან ერთად...“. ქმედების აღნიშნული მუხლით კვალიფიკაციისათვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს დანაშაულის ჩადენის ხერხს, რაც გულისხმობს ნივთის დაუფლების მიზნით თავდასხმას სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობით ან ძალადობის გამოყენების მუქარით. ობიექტური მხრივ ყაჩაღობა აქტიური მოქმედებით - სხვადასხვა ფორმით თავდასხმით შეიძლება იქნეს ჩადენილი. სუბიექტური მხრივ დამნაშავეს გაცნობიერებული აქვს, რომ ითხოვს ქონებას, რომელზეც რაიმე უფლება არ გააჩნია, ითვალისწინებს კანონიერი მფლობელისთვის ზიანის მიყენების შესაძლებლობას და სურს ეს. ყაჩაღობა ფორმალურ დანაშაულის შემადგენლობათა რიცხვს განეკუთვნება და დამთავრებულია ყაჩაღური თავდასხმის მომენტიდან იმისდა მიუხედავად, შეძლო თუ არა

დამნაშავემ სხვისი ქონების დაუფლება. სუბიექტური შემადგენლობის მხრივ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლი მოითხოვს განზრახვის არსებობას. უფრო მეტიც, ყაჩაღობა მოითხოვს სპეციალურ - მისაკუთრების მიზანს, რაც შესაძლებელია მხოლოდ პირველი ხარისხის პირდაპირი, კონკრეტიზებული განზრახვის არსებობისას.

მოცემულ შემთხვევაში, განაჩენის მეორე პუნქტში მითითებული მტკიცებულებებით უტყუარად არის დადასტურებული ის გარემოება, რომ გო-----ა, პირბადით შენიღბული და ცეცხლსასროლი იარაღის მაგვარი საგნით თავს დაესხა ქ. თბილისში, კ----- კორპუსის მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებული სასურსათო მაღაზიის მფლობელს ამ-----ს, მოსთხოვა ფულის გადაცემა და დაემუქრა მას სიცოცხლის მოსპობით. დაზარალებულმა კი მუქარა აღიქვა რეალურად.

ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სახეზეა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის (ყაჩაღობის, ესე იგი თავდასხმა სხვისი მოძრავი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით) შემადგენლობის სავალდებულო ყველა ნიშანი. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

ამდენად, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობის საფუძველზე სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ გო-----ამ ჩაიდინა **საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით** გათვალისწინებული დანაშაული - (ყაჩაღობა, ესე იგი თავდასხმა სხვისი მოძრავი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილი სიცოცხლისათვის საშიში ძალადობის გამოყენების მუქარით), რისთვისაც გ----- ცნობილ უნდა იქნეს დამნაშავედ.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

გო-----ას შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა ის, რომ იგი არის ნასამართლევ.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის

საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შესაბამეა მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, **გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.**

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლის პირველი ნაწილი, რომლითაც გო-----ას მსჯავრი უნდა დაედოს სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს - უალტერნატივოდ თავისუფლების აღკვეთას ხუთიდან შვიდ წლამდე ვადით. ამდენად, სასამართლო იმსჯელებს და შეაფასებს გო-----ას პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების გათვალისწინებით, სასჯელის რა ზომა იქნება პროპორციული/თანაზომიერი და უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავეს რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების

აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას სასამართლო უფლებამოსილია, განაჩენით დაადგინოს სასჯელის ნაწილის მოხდა, ხოლო დანარჩენი ნაწილის პირობით მსჯავრად ჩათვლა, თუ ბრალდებული (მსჯავრდებული) აღიარებს დანაშაულს (თუ პირს არ წაასწრეს დანაშაულის ჩადენისას ან ჩადენისთანავე), ასახელებს დანაშაულის ჩადენაში თანამონაწილეებს და თანამშრომლობს გამოძიებასთან. საპროცესო შეთანხმების დადების გარდა, თუ ჩადენილია განსაკუთრებით მძიმე დანაშაული, პირობით მსჯავრად შეიძლება ჩაითვალოს დანიშნული სასჯელის ერთი მეოთხედი, მძიმე დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში - სასჯელის ერთი მესამედი, ხოლო ნაკლებად მძიმე დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში - სასჯელის ნახევარი.

სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს ითვალისწინებს გო-----ას მიერ ჩადენილი ქმედების საზოგადოებრივ საშიშროებას (ჩადენილია მომეტებული საშიშროების მატარებელი ძალადობრივი ხასიათის დანაშაული), ქმედების განხორციელების სახესა და ხერხს (ბრალდებული მოქმედებდა შენიღბული, რათა არ მომხდარიყო მისი იდენტიფიცირება, იგი ცეცხლსასროლი იარაღის მაგვარი საგნის გამოყენებით თავს დაესხა დაზარალებულს), ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას (მის მტკიცე სურვილს ჩადენა დანაშაული), ქმედების ჩადენის მოტივს (ბრალდებულის განმარტებით ჰყავს მცირეწლოვანი შვილი და მისთვის საკვების შესაძენი თანხა არ ჰქონდა და აღნიშნულმა გადააწყვეტინა დანაშაულის ჩადენა), მიზანს (სხვისი ფულადი თანხის დაუფლება), მის პიროვნებას (გასამართლებულია საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულისათვის). თუმცა, სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ასევე ითვალისწინებს გო-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებს, კერძოდ, ბრალდებულის აღიარებასა და გულწრფელ სინანულს ჩადენილი ქმედების გამო, იმ გარემოებას, რომ ბრალდებულმა გამოძიების საწყის ეტაპიდანვე ითანამშრომლა, მიუთითა დანაშაულის ჩადენის იარაღზე, მან ხელი შეუწყო სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების

განხორციელებას. ასევე, გო-----ას კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს. შესაბამისად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე მას სასჯელად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა, თუმცა სასჯელის ნაწილი უნდა ჩათვალოს პირობითად.

სასამართლო ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 58-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დანაშაულის რეციდივის დროს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-17 მუხლის თანახმად, დანაშაულის რეციდივი ნიშნავს წინათ განზრახი დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის მიერ განზრახი დანაშაულის ჩადენას.

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 79-ე მუხლის თანახმად, მსჯავრდებული ნასამართლევად ითვლება გამამტყუნებელი განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლის დღიდან ნასამართლობის გაქარწყლების ან მოხსნის მომენტამდე. ნასამართლობა მხედველობაში მიიღება სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის, დანაშაულის კვალიფიკაციისა და სისხლისსამართლებრივი ზემოქმედების ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტისას.

ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებული კანონით დადგენილი წესით სასჯელის მოხდისაგან ვადამდე იქნა გათავისუფლებული ან თუ მას სასჯელის მოუხდელი ნაწილი შეეცვალა უფრო მსუბუქი სახის სასჯელით, ნასამართლობის გაქარწყლების ვადა შესაბამისად გამოითვლება სასჯელის ფაქტობრივად მოხდილი ვადიდან ან უფრო მსუბუქი სახის სასჯელის (ძირითადი და დამატებითი) მოხდის მომენტიდან.

მოცემულ შემთხვევაში, როგორც საქმის მასალებით ირკვევა **თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- №1-----12 განაჩენით** გო-----ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 5 (ხუთი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის გამოყენებით, სასჯელის ნაწილი თავისუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლის ვადით განესაზღვრა სასჯელადსრულების დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო

სასჯელის ნაწილი თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წელი, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეთვალი პირობით, 3 (სამი) წლის გამოსაცდელი ვადით. (სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო - 2-----).

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- №7----- განჩინებით „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-16 მუხლის საფუძველზე, გო-----ას ერთი მეოთხედით შეუმცირდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- განაჩენით დანიშნული როგორც რეალური სასჯელი, ისე პირობითი მსჯავრი და გამოსაცდელი ვადა და საბოლოოდ, გო-----ას დანიშნული სასჯელიდან მოსახდელად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის და 3 (სამი) თვის ვადით სასჯელადსრულების დაწესებულებაში მოხდით, პირობითი მსჯავრი 1 (ერთი) წლით და 6 (ექვსი) თვით და გამოსაცდელი ვადა 2 (ორი) წლით და 3 (სამი) თვით. (სასჯელის მოხდის ათვლა დაეწყო - 2-----).

საქართველოს პრეზიდენტის 2----- №2----- განკარგულების საფუძველზე შეწყალებულ იქნა გო-----ა და იგი 2013 წლის 29 ოქტომბერს გათავისუფლდა საპატიმრო სასჯელის შემდგომი მოხდისაგან. ხოლო, საქართველოს სასჯელადსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს სსიპ - არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ადმინისტრაციული სამმართველოს 2018 წლის 2----- წერილის თანახმად, გო-----ას გამოსაცდელი ვადა დაუსრულდა 2-----.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 79-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „დ“ პუნქტის თანახმად, ნასამართლობა გაქარწყლდება მძიმე დანაშაულისათვის თავისუფლების აღკვეთით მსჯავრდებულისა - სასჯელის მოხდიდან ექვსი წლის შემდეგ.

ამდენად, გო-----ა ნასამართლევა, **თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2----- №1-----12 განაჩენით**, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული განზრახი (მძიმე) დანაშაულის ჩადენისათვის და დანაშაულის ჩადენის მომენტისთვის, მას ნასამართლობა კანონით დადგენილი წესით მოხსნილი ან გაქარწყლებული არ ჰქონია. ამდენად, გო-----ას სასჯელი უნდა დაენიშნოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 58-ე მუხლით დადგენილი წესით.

6. ნივთიერი მტკიცებულების საკითხის გადაწყვეტა:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის

შესაბამისად, სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ **ნივთიერი მტკიცებულება:**

- შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული სუნის კვალის ნიმუშები და მასრის მაგვარი საგანი - განადგურდეს;
- შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული ხელის კვლები დაქტილობარათზე - განადგურდეს;
- საგამოძიებო მოქმედების შედეგად ამოღებული პისტოლეტის მაგვარი საგანი (ერთი ცალი მჭიდითა და სამი ცალი ვაზნით) - განადგურდეს;
- საგამოძიებო მოქმედების შედეგად ამოღებული ე.წ. კაპიშონიანი ქურთუკი, შარვალი, სპორტული ფეხსაცმელი - დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს, ანდა მისი ნდობით აღჭურვილ პირს;
- საგამოძიებო მოქმედების შედეგად ამოღებული ორი ცალი პოლიეთილენის ქოთანი მათში არსებული სამი ცალი მწვანე ფერის ნარგავით - განადგურდეს;
- შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს აღებული ანაწმენდები, გო-----ასგან აღებული ნერწყვის ნიმუში - განადგურდეს;
- გო-----ას ხელის კვლების ელექტრონული ნიმუში - შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით;
- სამი ცალი დისკი - შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლების შესაბამისად და

და ა ა დ გ ი ნ ა:

გო-----ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 179-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გო-----ას დანიშნული სასჯელის ნაწილი - 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო სასჯელის დარჩენილი ნაწილი 2 (ორი) წლით და თავისუფლების აღკვეთა ჩაეთვალოს პირობით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 64-ე მუხლის

თანახმად, გამოსაცდელ ვადად განესაზღვროს 2 (ორი) წელი.

გო-----ას სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 24 მაისიდან;

გო-----ას მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

თავისუფლების აღკვეთით დანიშნული სასჯელის მოხდის შემდეგ, პირობითი მსჯავრის აღსრულებისას, მსჯავრდებულ გო-----ას ყოფა-ქცევაზე კონტროლი დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის შესაბამისად, სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ **ნივთიერი მტკიცებულება:**

- შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული სუნის კვალის ნიმუშები და მასრის მაგვარი საგანი - განადგურდეს;
- შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებული ხელის კვლები დაქტილობარათზე - განადგურდეს;
- საგამოძიებო მოქმედების შედეგად ამოღებული პისტოლეტის მაგვარი საგანი (ერთი ცალი მჭიდითა და სამი ცალი ვაზნით) - განადგურდეს;
- საგამოძიებო მოქმედების შედეგად ამოღებული ე.წ. კაპიშონიანი ქურთუკი, შარვალი, სპორტული ფეხსაცმელი - დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს, ანდა მისი ნდობით აღჭურვილ პირს;
- საგამოძიებო მოქმედების შედეგად ამოღებული ორი ცალი პოლიეთილენის ქოთანი მათში არსებული სამი ცალი მწვანე ფერის ნარგავით - განადგურდეს;
- შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს აღებული ანაწმენდები, გო-----ასგან აღებული ნერწყვის ნიმუში - განადგურდეს;
- გო-----ას ხელის კვლების ელექტრონული ნიმუში - შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით;
- სამი ცალი დისკი - შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში,

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

**მოსამართლე
კვირიკაშვილი**

მაია